

FM 2014/45.1

9. april 2014

Ane Hansen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges på Finansloven 2015 at afsætte 5 mio. kr. til fremme af selvforsyning inden for landbrugsområdet.

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

En øget grad af selvforsyning, der skaber beskæftigelse og som udgør et alternativ til importen af fødevarer indgår som en vigtig del af Inuit Ataqatigiits målsætninger. Og ikke mindst har vi i høj grad brug for alle mulige arbejdspladser og enhver arbejdskraft i en tid, hvor ledigheden stiger og stiger i vort land.

Og vi takker for at medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede i rette tid har rejst et forslag, der kan føre til øget beskæftigelse. Men det er ufatteligt at et så konkret forslag som dette først får opbakning fra Naalakkersuisut i deres svarnotat og alligevel anbefaler samme Naalakkersuisut til slut at det bliver forkastet. Det er mildest talt en dårlig skik når man tager de mest trængende borgere med i betragtning, for Naalakkersuisut anbefaler gang på gang at et forslag, der bliver rejst af et medlem, som ikke tilhører det samme parti som Naalakkersuisuts, bliver forkastet hvor godt det end er eller hvor meget der end er brug for det. Når man tager de mest trængende borgere med i betragtning, er det på tide at gøre op med sådan en fremgangsmåde til fordel for en vilje til at samarbejde, sådan som borgerne vil have det.

I går var der en debat om 172,2 mio kr., som man agter bevilge til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, fortrinsvis med henblik på en særlig indsats inden for anlægssektoren og fiskeriet. Hvis man nu gjorde sig den ulejlighed at afsætte blot 5 mio kr. fra disse midler til løsning af opgaver i forbindelse med udviklingsarbejder, som fastboende godt kan magte, i Sydgrønland hvor der er høj arbejdsløshed, så kunne en sådan investering have en stor betydning for den arbejdsløse del af befolkningen i Sydgrønland, der ikke er beskæftiget inden for fiskeriet og anlægssektoren.

Selv om de hårdtarbejdende fåreholdere og landmænd bidrager meget til fødevarerforsyningen, rækker deres indtjening ikke nok til at de uden videre kan investere i nyskabelser.

For der ligger megen arbejde i at udvikle vareprodukter, og ikke mindst i at opdyrke markarealer, og denne opgave kan vi være med til at løfte hvis forslaget fra Aqqaluaq B. Egedes blev vedtaget.

Vi ønsker at skabe et alternativ til importen af fødevarer fra udlandet og erstatte dem med vore egne, og til dette formål spiller det en stor rolle, at man arbejder med at udvikle selvforsyningen inden for landbruget. I dag importerer vi store mængder af grøntsager og mælkeprodukter. Det er en sektor som kan beskæftige arbejdsløse uden at de behøver at tage en højere uddannelse først, og det er en oplagt mulighed for at mindske antallet af arbejdsløse fordi ufaglærte jo udgør hovedgruppen.

Selvforsyning er et område, der kræver udviklingsarbejde og man kan derfor ikke komme uden om at der skal afsættes midler først, hvis man ønsker at styrke området. Og her kunne de 5 mio kr. bruges som startkapital, der kan skabe resultater senere.

Landbrugskommissionen blev nedsat i vores regeringsperiode og fik blandt andet til hovedopgave at arbejde systematisk med vores selvforsyning, og vi venter spændt på kommissionsbetænkningen, vi mener også at indeværende forslag kunne være et udmærket bidrag til udmøntningen af de kommende anbefalinger.

Med disse bemærkninger tilslutter vi os forslaget fra Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqtigiit, og vi henstiller det til udvalgsbehandling i Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget inden andenbehandlingen.